

(nhạc)

PHẬT THUYẾT THẬP THIỆN NGHIỆP ĐẠO KINH GIẢNG GIẢI

Chủ giảng: HT Tịnh Không

Chuyên ngữ: Thích Nữ Huệ Hạnh

Giọng đọc: NSUT Phú Thăng

CHÁNH KINH

(Bản không có chú giải)

Viết dịch: Hòa thượng Thích Tâm Châu

Chính tôi được nghe: Một thời kia đức Phật ở chốn Long Cung: Sa Kiệt La, cùng với tám nghìn chúng Đại Tỳ kheo và ba vạn hai nghìn vị Đại Bồ tát.

Bấy giờ, đức Thế Tôn bảo Long Vương rằng:

- Tâm tướng của hết thảy chúng sinh khác nhau, sự tạo nghiệp của họ cũng khác, nên mới có sự luân chuyển trong mọi thứ.

Này Long Vương! Ông có thấy những vị đương trong hội này cũng như những hình sắc của mọi loài trong đại hải này, đều khác nhau không?

Như thế, hết thảy không phải do tâm tạo ra thiện và bất thiện của nghiệp thân, nghiệp miệng, nghiệp ý mà có những hình sắc ấy là gì?

Song, TÂM không có SẮC, không thể nào nhận thấy được. Và, đó chỉ là sự giả dối của mọi pháp hợp tập gây nên, rốt ráo không có chủ, không có ta, cũng không có cái gì của ta. Tuy đều tùy nghiệp hiện ra không đồng, mà trong ấy thực không có tác giả, nên hết thảy pháp đều không thể nghĩ bàn được về tự tính như huyễn của nó.

Bậc trí giả biết thế rồi, nên tu thiện nghiệp và do đó sẽ sinh ra năm UÂN, mười hai XÚ, mười tám GIỚI ...đều được đoan chính, ai trông thấy cũng đều vui vẻ không chán.

Này Long Vương! Ông xem thân của Phật, từ trăm, nghìn, ức phúc đức sinh ra, mọi tướng trang nghiêm, ánh sáng rực rỡ, tỏa khắp đại chúng; dù có đến vô lượng ức vị Tự Tại Phạm Vương cũng không thể hiển hiện như thế được. Ai được chiêm ngưỡng thân của Như Lai lại không lóa mắt!

Ông lại xem thân của các vị Đại Bồ tát đây, diệu sắc nghiêm tịnh, hết thảy đều do tu tập phúc đức thiện nghiệp sinh ra.

Lại các hàng Thiên Long bát bộ, có uy thế lớn cũng bởi phúc đức thiện nghiệp sinh ra.

Và, ngay như trong đại hải này có những chúng sinh hình sắc thô xấu, hoặc lớn hoặc nhỏ, cũng đều do những tưởng niệm nơi tự tâm, tạo ra những nghiệp bất thiện của thân, miệng, ý, nên tùy nghiệp, họ tự chịu lấy báo thân như thế.

Nay ông thường nên tu học như thế và cũng nên làm sao cho chúng sinh hiểu thấu nhân quả, tu tập thiện nghiệp như thế. Được thế, nhân chỗ chính kiến bất động ấy ông sẽ không rơi vào đoạn kiến, thường kiến. Đối với những ruộng phúc các ông hoan hỷ, cung kính, cúng dường, nên các ông cũng được Nhân, Thiên tôn kính, cúng dường.

Long Vương nên biết! Bồ tát có một pháp dứt được hết thảy khổ não trong mọi đường ác. Một pháp ấy là gì? Nghĩa là ngày đêm thường nhớ, nghĩ, quán sát thiện pháp, làm cho những thiện pháp ấy, niệm niệm tăng trưởng và không dung hào phân bất thiện nào xen vào. Thế tức là hay khiến mọi ác dứt hẳn, thiện pháp viên mãn, thường được thân cận chư Phật, Bồ tát và Thánh Chúng.

Thiện pháp ấy là gì? Nghĩa là, thân của Nhân, Thiên, đạo Bồ Đề của hàng Thanh văn, đạo Bồ Đề của hàng Độc Giác và đạo quả Vô Thượng Bồ Đề, đều y vào pháp ấy làm căn bản mà được thành tựu, nên gọi là thiện pháp. Và, thiện pháp ấy tức là mười thiện nghiệp đạo.

Những gì là mười? Nghĩa là, xa hẳn những nghiệp: sát sinh, trộm cắp, tà hạnh; nói dối, hai lưỡi, ác khẩu, nói khéo; tham dục, giận dữ và tà kiến.

Này Long Vương! Nếu **tránh nghiệp sát sinh**, liền thành tựu được mười pháp lìa xa phiền não. Những gì là mười?

Một là, phổ thí đức vô úy đối với mọi chúng sinh.
Hai là, thường khởi tâm đại từ đối với chúng sinh.
Ba là, dứt hẳn hết thảy tập khí giận dữ.
Bốn là, thân thường không có tật bệnh.
Năm là, thọ mệnh lâu dài.
Sáu là, thường được hàng Phi nhân thủ hộ
Bảy là, thường không ác mộng, thức, ngủ vui vẻ.
Tám là, diệt trừ oán kết, mọi oán tự giải.
Chín là, không sợ sa vào đường ác.
Mười là, sau khi mệnh mất được sinh lên cõi trời.

Ấy là mười pháp. Nếu đem mười pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, được quả vị Phật, thọ mệnh sẽ tùy tâm tự tại.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp trộm cắp**, liền được mười pháp có thể bảo đảm, tin tưởng.

Những gì là mười?

Một là, của cải đầy đầy, vua, giặc, nước, lửa và con hư không thể làm tan mất được.
Hai là, nhiều người yêu mến.
Ba là, người không lừa gạt.
Bốn là, mười phương khen ngợi.
Năm là, không lo tổn hại.
Sáu là, tiếng lành đồn xa.
Bảy là, ở chốn đông người không sợ.
Tám là, của cải, thọ mệnh, hình sắc, sức lực, yên vui, biện tài đầy đủ không thiếu.
Chín là, thường sẵn lòng bố thí.
Mười là, sau khi mệnh mất được sinh lên cõi trời.

Ấy là mười pháp. Nếu đem mười pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, chứng được trí thanh tịnh Đại Bồ Đề.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp tà hạnh**, liền được bốn pháp mà bậc trí giả khen ngợi.

Những gì là bốn?

Một là, mọi căn điều hòa, thuận lợi.

Hai là, xa hẳn sự xôn xao.

Ba là, được đời khen ngợi.

Bốn là, vợ không bị ai xâm phạm.

Ấy là bốn pháp. Nếu đem bốn pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, được cái tàng tướng ẩn mật của Phật, Đại Trượng Phu.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp nói dối**, liền được tám pháp mà chư Thiên khen ngợi.

Những gì là tám?

Một là, miệng thường thơm, sạch như hoa sen.

Hai là, được mọi người đời tín phục.

Ba là, nói lời thành chứng, Nhân, Thiên kính ái.

Bốn là, thường đem lời dịu dàng, an ủi chúng sinh.

Năm là, được ý vui thù thắng ba nghiệp thanh tịnh

Sáu là, nói không lầm lẫn, tâm thường hoan hỷ.

Bảy là, nói lời tôn trọng, Nhân, Thiên vâng làm.

Tám là, trí tuệ thù thắng, không ai có thể chế phục được.

Ấy là tám pháp. Nếu đem tám pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, liền được chân thực ngữ của Như Lai.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp hai lưỡi**, liền được năm pháp không thể phá hoại. Những gì là năm?

Một là, được thân bất hoại, không gì có thể hoại được.

Hai là, được quyền thuộc bất hoại, không gì có thể phá được.

Ba là, được lòng tin bất hoại, thuận theo bản nghiệp.

Bốn là, được pháp hạnh bất hoại, chỗ tu kiên cố.

Năm là, được thiện tri thức bất hoại, không bị lừa dối.

Ấy là năm pháp. Nếu đem năm pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, được quyền thuộc chân chính, các ma ngoại đạo không thể làm tan hoại được.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp ác khẩu**, liền thành tựu được tám thứ tịnh nghiệp. Những gì là tám?

Một là, lời nói không trái pháp độ.
Hai là, lời nói ra đều lợi ích.
Ba là, lời nói quyết định hợp lý.
Bốn là, lời nói đẹp đẽ.
Năm là, lời nói ra người ta thừa lĩnh được.
Sáu là, lời nói ra người ta tin dùng.
Bảy là, lời nói không thể chê trách được.
Tám là, lời nói ra người ta đều ưa thích.

Ấy là tám pháp. Nếu đem tám pháp ấy, hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, đầy đủ Phạm âm thanh tướng của Như Lai.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa nghiệp nói khéo**, liền thành tựu được ba thứ quyết định. Những gì là ba?

Một là, quyết định được bậc trí nhân yêu mến.
Hai là, quyết định thường dùng trí tuệ như thực vấn đáp.
Ba là, quyết định đối với Nhân, Thiên uy đức tối thắng, không có đối trá.

Ấy là ba pháp. Nếu đem ba pháp ấy, hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, được Như Lai thụ ký, đều không luống dối.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa tham dục**, liền thành tựu được năm thứ tự tại. Những gì là năm?

Một là, ba nghiệp tự tại, mọi căn đầy đủ.
Hai là, của cải tự tại, hết thảy oán tặc không hề cướp đoạt.
Ba là, phúc đức tự tại, tùy tâm muốn gì, vật dụng đều đủ.
Bốn là, vương vị tự tại, đồ vật quý lạ đều đem phụng hiến.
Năm là, những vật được dùng, thù thắng gấp trăm lần bản tâm mong cầu, vì thời trước không bỏn xẻn, ghen ghét.

Ấy là năm pháp. Nếu đem năm pháp ấy, hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng, Chính giác, sau khi thành Phật, ba cõi đặc biệt tôn trọng và đều cung kính, cúng dường.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa giận dữ**, liền được tám thứ tâm pháp hỷ duyệt. Những gì là tám?

Một là, không có tâm làm tổn não ai.

Hai là, không có tâm giận dữ.

Ba là, không có tâm gây sự kiện cáo.

Bốn là, có tâm nhu hòa, ngay thực.

Năm là, được từ tâm của bậc Thánh giả.

Sáu là, tâm thường làm việc lợi ích, an vui cho chúng sinh.

Bảy là, thân tướng đoan nghiêm, chúng đều tôn kính.

Tám là, vì sự hòa nhĩn, chóng sinh lên thế giới Phạm thiên.

Ấy là tám pháp. Nếu đem tám pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, được tâm vô ngại của Phật, người trông không chán.

Lại nữa, Long Vương! Nếu **xa lìa tà kiến**, liền thành tựu được mười pháp công đức. Những gì là mười?

Một là, được ý vui chân thiện và bạn bè chân thiện.

Hai là, thâm tín nhân quả, thà bỏ thân mệnh trọn không làm ác.

Ba là, chỉ quy y Phật, không quy y các Thiên thần.

Bốn là, lòng ngay, thấy chính, lìa hẳn hết thảy lưới ngò: tốt, xấu.

Năm là, thường sinh trong cõi Nhân, Thiên, không sa đường ác.

Sáu là, vô lượng phúc tuệ, dần dần thêm hơn.

Bảy là, lìa hẳn tà đạo, tu hành Thánh đạo.

Tám là, không khởi thân kiến bỏ mọi nghiệp ác.

Chín là, trụ vào kiến giải vô ngại.

Mười là, không sa vào những nạn xứ.

Ấy là mười pháp. Nếu đem mười pháp ấy hồi hướng đạo Vô thượng Chính đẳng Chính giác, sau khi thành Phật, mau chứng hết thảy pháp của Phật, thành tựu thân thông tự tại.

Bấy giờ, đức Thế Tôn lại bảo Long Vương rằng:

- Nếu có vị Bồ tát nào y vào thiện nghiệp ấy, trong khi tu đạo:

Xa lìa nghiệp sát hại, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, được sống lâu không chết non và không bị hết thảy oán tặc làm tổn hại.

Xa lìa nghiệp không cho mà lấy, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, được sự tối thắng, không ai sánh kịp và đều hay tập hợp đầy đủ những pháp tạng của chư Phật.

Xa lìa nghiệp không đúng Phạm hạnh, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, mà mình trinh thuận, mẹ và vợ, con, không ai thường đem lòng dục mà nhìn ngó ngoài.

Xa lìa lời nói dối trá, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, tránh mọi hủy báng, thu giữ chính pháp, như lời thệ nguyện của mình, việc làm quyết định kết quả.

Xa lìa lời ly gián, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, quyến thuộc hòa mục, đồng vui một chí, thường không có sự tranh đấu ngang trái.

Xa lìa lời thô ác, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, hết thảy chúng hội, hoan hỷ quy y và lời nói ra ai cũng đều tín thụ, không chút trái nghịch.

Xa lìa lời nói vô nghĩa, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, lời nói không hư thiết, người đều kính thụ, hay dùng thiện phương tiện, dứt mọi ngò vực.

Xa lìa tâm tham cầu, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, hết thảy vật sở hữu, đều đem ban cấp, tín giải kiên cố, đủ uy lực lớn.

Xa lìa tâm bực tức, chăm làm bố thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, chóng tự thành tựu tâm trí vô ngại, mọi căn nghiêm trang, tốt đẹp, ai thấy cũng đều kính ái.

Xa lìa tâm tà đạo, chăm làm bổ thí, thường giàu của báu, không ai xâm đoạt, thường sinh vào nhà kính tín chính kiến, thấy Phật, nghe Pháp, cúng dường chúng Tăng và thường không quên mất tâm Đại Bồ Đề.

Ấy là bậc Đại Sĩ trong khi tu đạo Bồ tát, làm mười nghiệp thiện, dùng bổ thí trang nghiêm, được lợi ích lớn.

Như thế, Long Vương! Thiết yếu mà nói, thực hành mười thiện đạo:

Dùng trì giới trang nghiêm, hay sinh hết thấy nghĩa lợi của Phật Pháp và đầy đủ đại nguyện.

Dùng nhẫn nhục trang nghiêm, được viên âm của Phật, đủ mọi tướng tốt.

Dùng tinh tiến trang nghiêm hay phá ma oán, nhập Pháp tạng của Phật.

Dùng thiền định trang nghiêm, hay sinh niệm, tuệ, tầm quý, khinh an.

Dùng trí tuệ trang nghiêm, hay dứt hết thấy phân biệt vọng kiến.

Lòng từ trang nghiêm, đối với chúng sinh không khởi não hại.

Lòng bi trang nghiêm, thương mọi chúng sinh thường không chán bỏ.

Lòng hỷ trang nghiêm, thấy người tu thiện, tâm không hiềm ghét.

Lòng xả trang nghiêm, đối cảnh thuận, nghịch, tâm không thương, giận.

Bốn nhiếp pháp trang nghiêm, thường siêng nhiếp hóa hết thấy chúng sinh.

Niệm xứ trang nghiêm, khéo hay tu tập bốn quán niệm xứ.

Chính cần trang nghiêm, đều hay dứt trừ hết thấy bất thiện pháp, thành hết thấy thiện pháp.

Thân túc trang nghiêm, thường khiến thân tâm vui vẻ, nhẹ nhàng.

Năm căn trang nghiêm, thâm tín kiên cố, tinh cần không biếng, thường không mê vọng, vắng lặng điều thuận, dứt mọi phiền não.

Năm lực trang nghiêm, mọi oán diệt hết, không gì hoại được

Giác chi trang nghiêm, thường khéo giác ngộ hết thấy mọi pháp.

Chính đạo trang nghiêm, được chính trí tuệ, thường hiện ở trước.

CHỈ trang nghiêm nên gột bỏ được hết thấy kết sử.

QUÁN trang nghiêm nên hay như thực biết được tự tính của mọi pháp.

PHƯƠNG TIỆN trang nghiêm, chóng thành đầy đủ sự vui vô vi.

Long Vương nên biết! “Mười nghiệp thiện ấy hay khiến mười LỰC, bốn pháp VÔ ÚY, mười tám pháp BẤT CỘNG cùng hết thấy Phật Pháp đều được viên mãn. Vì thế, các ông nên siêng tu học”.

Đức Phật nói kinh này rồi, Sa Kiệt La Long Vương cùng toàn thể đại chúng hết thầy thế gian Thiên, Nhân, A tu la... đều rất hoan hỷ, tín **thụ bị zip, nghe thành ‘thủ’ –vá ok – 29’30.2** phụng hành.

*Không làm các việc ác,
vâng làm các việc lành,
tự thanh tịnh tâm ý,
đó là lời Phật dạy*

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy, công đức vô lượng!